

Další účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: C. Giolito, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Odvolaie podané proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 24. marca 2011, Comap/Komisia (T-377/06), ktorým Všeobecný súd zamietol žalobu o čiastočnú neplatnosť rozhodnutia Komisie K(2006) 4180 v konečnom znení z 20. septembra 2006, týkajúceho sa konania podľa článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/F-1/38.121 — Tvarovky) — Odvetvie medených tvaroviek a tvaroviek zo zliatin medi — Porušenie práva na preskúmanie veci nestranným a nezávislým súdom — Porušenie zásady doslovného výkladu predpisu trestného práva — Pojem „verejné distancovanie sa“ — Skreslenie dôkazov — Nedostatok odôvodnenia

Výrok rozsudku

1. Odvolaie sa zamietá.
2. Comap SA je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 252, 27.8.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 10. apríla 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof — Nemecko) — trestné konanie proti Minh Khoa Vo

(Vec C-83/12 PPU) (¹)

[Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti — Nariadenie (ES) č. 810/2009 — Vízový kódex Spoločenstva — Články 21 a 34 — Vnútroštátna právna úprava — Nelegálne prevedenie štátnych príslušníkov tretích krajín na územie členského štátu — Víza získané podvodom — Trestnoprávne sankcie prevádzачa]

(2012/C 174/20)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Minh Khoa Vo

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Bundesgerichtshof — Výklad článkov 21 a 34 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 243, s. 1) — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca trestnoprávnu sankciu pre prevádzачa, ktorý protiprávne prevedie cudzincov na vnútroštátne územie — Uplatniteľnosť sankcií, pokiaľ ide o cudzincov, ktorí podvodom získali od príslušného orgánu iného členského štátu vízum, avšak ešte nebolo zrušené na základe uvedeného nariadenia

Výrok rozsudku

Články 21 a 34 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex), sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby vnútroštátna právna úprava stanovila trestnosť prevádzачstva v prípadoch, keď prevádzčané osoby, štátni príslušníci tretích krajín, disponujú vízom, ktoré získali podvodom tým, že podviedli príslušné orgány členského štátu udeľujúce víza ohľadom skutočného účelu ich vycestovania, a to bez predchádzajúceho zrušenia tohto víza.

(¹) Ú. v. EÚ C 126, 28.4.2012.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 6. marca 2012 — Josef Probst/mr.nexnet GmbH

(Vec C-119/12)

(2012/C 174/21)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Josef Probst

Žalovaný: mr.nexnet GmbH

Prejudiciálna otázka

Umožňuje článok 6 ods. 2 a 5 smernice 2002/58/ES (¹) prenos prevádzkových dát z poskytovateľa služieb na postupníka nadobúdajúceho peňažnú pohľadávku za telekomunikačné služby, ak je postúpenie uskutočnené na účel vymáhania spätne postúpených pohľadávok, okrem všeobecnej povinnosti zachovávať telekomunikačné tajomstvo a ochranu údajov v zmysle platnej zákonnej úpravy, založené na nasledujúcich zmluvných podmienkach:

poskytovateľ služieb a postupník sa zaviazu spracovávať a používať chránené údaje iba v rámci ich spolupráce a výlučne na účel, na ktorom je založená zmluva, a takto stanoveným spôsobom,

akonáhle už chránené dáta nebudú potrebné na naplňovanie tohto účelu, musia byť všetky chránené údaje získané v tejto súvislosti nenávratne vymazané alebo vrátené,

zmluvné strany sú oprávnené kontrolovať dodržiavanie ochrany a bezpečnosti dát druhou zmluvnou stranou v zmysle tejto dohody,

prenechané dôverné podklady a informácie môžu byť sprístupnené iba takým pracovníkom, ktorí ich potrebujú na naplnovanie zmluvy,

zmluvné strany zaviazu týchto pracovníkov v súlade s touto dohodou o dôvernosti,

na žiadosť, najneskôr však pri ukončení spolupráce zmluvných strán, musia byť všetky dôverné informácie získané v tejto súvislosti nenávratne vymazané alebo vrátené druhej zmluvnej strane?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002, týkajúca sa spracovávaní osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách; Ú. v. ES L 201, s. 37; Mim. vyd. 13/029, s. 514).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada (Španielsko) 8. marca 2012 — Promociones y Construcciones BJ 200 S.L. a i.

(Vec C-125/12)

(2012/C 174/22)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de lo Mercantil n°1 de Granada

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Promociones y Construcciones BJ 200 S.L., Ignacio Alba Muñoz, Administrador concursal de Promociones y Construcciones BJ 200 S.L. a Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 199 ods. 1 písm. g) smernice Rady 2006/112/ES (¹) z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, ktorý uvádza, že „1. Členské štáty môžu stanoviť, že osobou povinnou platiť DPH je zdaniteľná osoba, ktorej bola vykonaná ktorákoľvek z týchto dodávok:... g) dodanie nehnuteľného majetku, ktorý bol predaný dlžníkom uznaným súdom v konaní o nútenom predaji“, v súdnom konaní začatom ako konkurz na návrh platobne neschopného dlžníka vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje len na prevody, ktoré sa striktne pridŕžajú vlastného likvidačného charakteru tohto konania alebo likvidačnej fázy, v ktorej sa toto konanie nachádza, formou predaja daných nehnuteľností, ku ktorému dôjde v dôsledku celkovej likvidácie jeho majetku alebo za predpokladu, že konkurzné konanie možno okrem iných možností ukončiť likvidáciou podniku v úpadku, zahŕňa tiež akýkoľvek iný prevod nehnuteľného majetku vykonaný zo strany dlžníka, na ktorého majetok bol vyhlásený konkurz, počas konkurzného konania?

2. Má sa článok 199 ods. 1 písm. g) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty vykladať v tom zmysle, že „konanie o nútenom predaji“, na ktoré odkazuje, zahŕňa kolektívne súdne konanie o platobnej neschopnosti, v ktorom došlo počas ktorejkoľvek fázy nútenej likvidácie majetku a čisto z dôvodu vhodnosti k dobrovoľnému predaju niektorej alebo niektorých častí majetku, alebo naopak, odkazuje len na povinné procesné úkony určené na likvidáciu majetku dlžníka uznaného súdom?

3. V poslednom uvedenom prípade, ak článok 199 ods. 1 písm. g) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty striktne odkazuje na povinné opatrenia zamerané na predaj majetku dlžníka uznaného súdom, má sa takéto ustanovenie vykladať v tom zmysle, že z tohto ustanovenia vylučuje prenesenie daňovej povinnosti v súvislosti s DPH v každom prípade prevodu nehnuteľného majetku dlžníkom, na ktorého majetok bol vyhlásený konkurz, z dôvodu vhodnosti a účelnosti v záujme konkurzného konania, a mimo celého procesu celkovej likvidácie jeho majetku, a treba teda upustiť od uplatnenia vnútroštátneho právneho predpisu, ktorý rozšíril skutkové okolnosti článku 199 ods. 1 písm. g) smernice 2006/2012 na okolnosti, ktoré toto ustanovenie neobsahuje?

(¹) Ú. v. EÚ L 347, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Nemecko) 8. marca 2012 — Magdeburger Mühlenwerke GmbH/Finanzamt Magdeburg

(Vec C-129/12)

(2012/C 174/23)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Magdeburger Mühlenwerke GmbH

Žalovaný: Finanzamt Magdeburg

Prejudiciálna otázka

Ponechalo rozhodnutie Komisie z 20. mája 1998 [č. K(1998) 1712] (¹) nemeckému zákonodarcovi diskrečnú právomoc pri formulácii § 2 druhej vety bodu 4 Investitionszulagengesetz (zákon o investičných príplatkoch z roku 1996, ďalej len „Inv-ZulG“) v znení Steuerentlastungsgesetz 1999 (zákon o daňových úľavách na rok 1999) z 19. decembra 1998, ktorá umožňuje prijať právnu úpravu zvýhodňujúcu investície spadajúce do